No. 1073 Zaterdag 16 Juli 1904. 21ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaaí

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 15 Juli.

EEN FEIT van beteekenis.

De uitslag der verkiezingen voor de Provinciale Staten van Nederland mag ook in onze Kolonie niet onbesproken blijven.

Eén ieder weet, dat de meerderheid in de Tweede Kamer tot de christelijke partijen behoort. Tot dusverre nu, is de meerderheid der Eerste Kamer nog liberaal, derhalve niet eensgezind noch met het grootste gedeelte der volksvertegenwoordigers in de Tweede Kamer, noch met het Ministerie.

Tot de rechten der Eerste Kamer behoort o. a., dat alle wetsontwerpen, door de Tweede Kamer aangenomen aan haar oordeel moeten onderworpen worden. Zij kan ze goedkeuren of verwerpen, doch heeft niet het recht van amendement en kan dus geen veranderingen brengen in deze voorstellen.

Zooals van zelve hieruit blijkt, is het zeer goed mogelijk en gebeurt ook al volgens de wet, dat een ontwerp, door een der Ministers ingediend en goedgekeurd door de Tweede Kamer, toch nog verworpen wordt door de Eerste. In dergelijk geval, vooral indien het een ontwerp was van groot belang, of indien dit verschil van meening herhaaldelijk plaats had, is er geen samenwerking tusschen de beide Kamers noch met het Ministerie.

Veel goeds kan er dus niet tot stand komen, het Ministerie zal dus òf zelf moeten heengaan en ontslag aanvragen òf de Eerste Kamer ontbinden, opdat het volk zich uitspreke in welken geest het geregeerd wil worden, of het vóór of tegen de wet was.

De Hooger Onderwijs-wet moet nog publiek behandeld worden in de in de Eerste Kamer, de Afdeelingen hebben er reeds een minder gunstig verslag over uit gebracht.

Het boven aangehaald geval was dus waarschijnlijk wel te verwachten.

Gelukkig kwam echter de periodieke aftreding van een derde gedeelte der Provinciale Staten tusschen beide, zoodat het volk zich heel natuurlijk in het debat kon mengen.

Zooals men weet worden de Provinciale staten, wier leden 9 jaren zitting hebben, door de mannelijke kiesgerechtigden gekozen, de Staten kiezen weder de leden der Eerste Kamer, 50 in getal, door de verschillende provincies naar reden van het bevolkingscijfer afgevaardigd.

De 50 leden der Provinciale Staten van Friesland zenden 4 afgevaardigden naar de Eerste Kamer, de 62 van Gelderland, zoowel als de 64 van Noord Brabant, 6, de 45 van Groningen, 47 van Overysel en 45 van Limburg 3, de 35 van Drenthe, 41 van Utrecht en 42 van Zeeland 2, Noord Holland met 77 leden zendt 9 en, Zuidholland met 82 leden 10 afgevaardigden naar de Eerste Kamer.

Volgens de verkiezing van 1901 toen de liberalen de meerderheid in de Provinciale staten vormden, bestaat er nog een liberale meerderheid in de Eerste Kamer van 27 tegen 23 christelijken.

Door de laatste verkiezing in de vorige maand is er een christelijke meerderheid in de Provinciale Staten gebracht en zal dus ook bij een volgende verkiezing voor de Eerste Kamer een christelijke meerderheid in de Eerste Kamer zitting nemen. Zou de thans nog liberale Eerste Kamer het christelijk ministerie en de christelijke meerderheid in de Tweede Kamer willen tegenwerken of dwarsboomen, dan wordt zij ontbonden en vervangen door een andere, waarin de christelijken volgens de tegenwoordige samenstelling der Staten (afgezien zelfs van de herstemmingen) MINSTENS 29 leden zullen tellen, de liberalen derhalve slechts 21.

De aanwinst van eenige zetels voor de christelijke partijen is echter niet het groote feit van beteekenis. Dit ligt hierin, dat het volk zich duidelijk en krachtig heeft uitgesproken een CHRISTELIJKE REGEERING te verlangen.

Ziedaar het feit van beteekenis, waarop wij niet genoeg wijzen kunnen.

Hoe de liberalen over het Ministerie KUIJPER, inzonderheid over den premier zelven, denken is algemeen bekend. Waarom ging het bij deze verkiezing hard tegen hard. De liberalen wilden een liberalen, de christelijken een christelijke regeering. Aan beide zijden is zoo sterk mogelijk gewerkt. De geheele verkiezing werd niet anders beschouwd dan als een goed- of afkeuring der christelijke regeering. De beslissing viel; en wat bleek? De meerderheid van het volk is voor het Christelijk Ministerie. Het wil bestuurd worden volgens beginselen die steunen op het geloof, het wil erkend worden als een Christelijke Natie en niet als een volk zonder godsdienst, zonder hoogere beginselen.

Het verlangde het bestaan van het christelijk ministerie niet slechts mogelijk te maken, maar te verlengen, zoodat het in staat zal wezen geheel het christelijk program van actie af te werken.

Ziedaar het feit van beteekenis. De oppositie tegen de christelijke regeering is gebroken, haar bestaan verzekerd en haar tijd gegeven om haar program volledig af te werken. Immers hetzelfde volk, dat thans bij zoo krachtig optreden der liberalen toch een christelijk meerderheid koos, moet ook weder de afgevaardigden voor de Tweede Kamer kiezen.

Wij zijn dus zoo goed als zeker, dat ook deze verkiezing in denzelfden geest zal uitvallen. Maar nu eens aangenomen, dat het volgend jaar de linkerzijde zich bij de Kamerverkiezing eene meerderheid in de Tweede Kamer zoude kunnen verwerven, ook dan zou die meerderheid toch machteloos zijn door de aanwezigheid van eene Christelijke Staten meerderheid, die over de Eerste Kamer beschikt.

De stembusoverwinning was dus dit maal wel een feit van groote beteekenis.

AD NOTAM.

Wij lazen in een correspondentie, 7 Mei uit Curaçao aan *Het Vaderland* gezonden, zulke belangrijke open aanmerkingen over onderscheidene onderwerpen, dat wij niet konden nalaten deze correspondentie zoo goed als in haar geheel over te drukken. Er staat nog al een en ander in, wat wij gaarne voor de geschiedenis bewaren wilden.

Feuilleton.

Souvernirs van een Missionaris.

DOOR

P. A. H. FRIE O. P.

II.

SOIRÉE MUSICALE.

Nu ik mijn meer intieme kennissen, klein en groot gepresenteerd heb, wilde ik u op een soiréetje noodigen waarop zij allen in een warm en weldoend licht verschijnen.

Een heusche soirée, juffrouw, met een repertoire dat klinkt als een klok, en tot slot een tombola ten voordeele van behoeftige zeelieden aan wal......

De kapitein begreep dat het hoog tijd werd zijn passagiers een flinke afleiding te bezorgen, want een geest van ontevredenheid begon gaandeweg onder hen veld te winnen.

Wat wonder! Vriend *de Lesseps* die onze menschen- en insektenmaatschappij op zijn metalen rug vooruitstuwde, kreeg het zoo te kwaad soms in zijn stalen ingewanden dat heel het machinepersoneel er aan te pas moest komen. Met meerdere hamers tegelijk gingen zij den ouden ingenieur in het inwendigst van zijn inwendig onbarmhartig te lijf. Dan was het uren achtereen, eens een vollen dag, een kloppen in de machinekamer om razend van worden.

Geruststellend is anders. De as van Monsieur *Ferdinand* liep warm, werd dan gezegd, bewijs dat er wrijving in de kussens was. Hoe 't ook zij, het oude heerschap lag dan doodleuk stil op het onmetelijk watervlak als een luie walvisch die in de zon zijn middagslaapje pakt. Gelukkig dat in die ongewenschte pauze het weer zich goed hield, de spelende golfjes niet tot waterbergen werden opgezweept, wat had dat moeten geven? Vooruit ging niet, althans niet met den schroef, en op zeilen waren we niet ingericht, geen wonder dat er geklaagd en gemopperd werd in alle levende en doode talen en dat niet zuinig ook. Een soirée, dacht de kapitein en terecht, kort den tijd, geeft verzet, verstrooit en vroolijkt op. Er moest een program worden uitgezocht, repetitie gehouden, loten verkocht, er moest versierd worden en zoo meer. Ondertusschen, dacht hij, hou ik ze eenige dagen zoet, dan zijn we zoo zachtjes aan tot Martinique gesukkeld en daar op de kliniek der Compagnie zullen we den lijder eens duchtig laten opereeren. Zoo kwam het dan dat op zekeren avond, zoo ongeveer half weg de reis, de eersteklassalon in een feestzaal was herschapen.

Links en rechts van de piano lagen de prijzen geëtaleerd, handwerkjes, galanterieën, aquarellen, reukzeep, parfumerie, wijnen, likeuren, snuisterijen, zelfs vruchten, een ware *toko* in miniatuur. Een Zweed, mijn tafelbuur, bewegelijk als kwik, jolig als een clown, had zich twee dagen lang in het zweet gewerkt om met het dundoek van alle natiën en alle seinvlaggen die hij vinden kon, tegen het plafond, langs de wanden een dragelijke decoratie te knutselen.

Zijn populier-beenen bewezen uitstekende diensten want rekte hij de armen boven het hoofd dan kon hij van den vloer af het plafond bewerken.

Voor extra-verlichting had de machinist gezorgd, de administrateur voor smaakvol gedrukte programma's. Natuurlijk verschijnen allen in gala dien avond. Het weesje dat de nummers zou trekken, natuurlijk niemand anders dan de kleine Consuela is in zwaren rouw; zelfs haar ivoorwit gezichtje met de gitzwarte wenkbrauwen en het weelderig loshangende haar stemt mede in dien rouwtooi. Arm kindje! Daar klinkt in vroolijken maatslag de ouverture, het feest is begonnen! Heeft u een progam? Laat ik u dadelijk op deze twee nummers wijzen die het sterkst de aandacht zullen trekken: het *Ave Maria*, driestemmig door de eerwaarde zusters en *Heilige Nacht*, tweestemmig door Jean en Marie. Het had mij aardig moeite gekost dat *Ave Maria* op het program te krijgen. De goede zusjes waren er heelemaal niet voor te vinden. Haar gezang beteekende niets en bovendien verbood de regel in het publiek te zingen. Het laatst woog het zwaarst. Maar ik daartegen in: dat het hier geen publiek, maar een *entre-nousje* was, dat haar gezang een kleine triumph zoo zijn voor onzen godsdienst en weldadige herinneringen kon wekken wijl velen der toehoorders in geen jaren meer van God of Maria gehoord hadden, en dat ik ten slotte de verantwoording op mij nam. En daarover heb ik nooit gewetensbezwaar of spijt gevoeld. Integendeel, ik heb nog schik in mijn overwinning want, och, wat was dat schoon, wat was dat aandoenlijk. Nimmer vergeet ik dien indruk, niet overweldigend forsch, maar zacht dringend tot het binnenste des harten. Welluidend, fijn beschaafd waren niet alleen de drie stemmen, onberispelijk het accompagnement van de oudste der zusters, maar wat bizonder trof was dat innig pieus gevoel, die liefde, dat gehecht zijn aan Moeder Maria, waarmee zij, wellicht onbewust, de heerlijke toonzetting van *Gounod* bezielden.

Het werd ook aanstonds zoo stil

„Nauwelijks was de ontwerp-verordening tot het creëeren van een inkomstenbelasting, hoewel eenigszins gewijzigd, maar toch de middelen versterkende, door den Kolonialen Raad aangenomen, of er werden op de begrooting van het volgend jaar nieuwe posten uitgetrokken, die, zoo zij goedgekeurd werden, de uitgaven zouden verhoogen met een grooter bedrag dan hetgeen de inkomstenbelasting zou kunnen opleveren.

Onder omstandigheden als de tegenwoordige, waarin de handel, de voornaamste, om niet te zeggen de eenige, bron van welvaart van Curaçao, in een kwijnenden toestand verkeert, dient vooral gezegd te worden, dat de uitgaven tot het strikt noodige beperkt blijven. Heeft men geld te over, dan zijn er ongetwijfeld talrijke behoeften, waaraan het gewijd kon worden. Doch die behoeften zijn niet direct noodzakelijk. Met verbeteringen, met nieuwe werken, kan wel tot betere tijden gewacht worden. 't Is niet aan te bevelen den druk der belastingen te verzwaren, om werken aan te leggen of plannen uit te voeren, welker nuttige gevolgen slechts problematisch zijn.

Het is daarom alleszins goed te keuren, dat de groote meerderheid van den Kolonialen Raad, bij de behandeling der begrooting voor het volgend jaar het meerendeel der nieuwe voorgestelde posten heeft afgestemd.

In het Voorloopig Verslag der Commissie van Rapporteurs uit de afdeelingen van den Kolonialen Raad over de ontwerp-begrooting voor 1905 is aangetoond, dat het totaal der voor het volgend jaar geraamde uitgaven ruim een en veertig duizend gulden meer beloopt dan de uitgaven voor 1903.

Versterking der middelen, hoezeer men de belastingen ook verhoogt, kan geen gelijken tred houden met een dergelijke vermeerdering van uitgaven.

Onze administratie is reeds te weelderig. Daarom dient in de eerste plaats gezorgd te worden, dat geen nieuwe betrekkingen worden gecreëerd, geen nieuwe posten van uitgaven in het leven geroepen.

Vele verbeteringen zijn wenschelijk, doch waar men, zonder den druk der belastingen te verzwaren, die niet aanbrengen kan, behooren zij achterwege gelaten te worden.

De vrijgevigheid van onze wettelijke bepalingen met betrekkingen tot den verlofgang van ambtenaren, voor de leus tot herstel van gezondheid, kost den lande jaarlijks een zeer groot bedrag; de openbare school, een uiterst nuttige instelling, had anders ingericht moeten worden; onderwijzers konden wel aangesteld worden op een vast salaris, zonder opneming onder het ambtenaarspersoneel.

Nu begint het er reeds naar uit te zien, dat het vóór twintig jaar aangenomen stelsel het hoofdstuk „Pensioenen" van onze begrooting hoog opvoeren zal, daargelaten dat men reeds de ondervinding heeft opgedaan, dat de verlofgang van de onderwijzers met vrouw en kinderen telken jare groote uitgaven vordert. Wij maken geen melding van het gebrek aan onderwijzend personeel, dat uit dien verlofgang voortvloeit.

Vroeger werden hier scholen opgericht met onderwijzers en leeraren uit Nederland, alleszins bekwaam, die toch bereid werden gevonden op een jaarlijksch salaris uit te komen, zonder aanspraak te hebben noch op verlofgang, noch op pensioen.

In 1885, toen de openbare school werd opgericht, waren de koloniale inkomsten ruim, en onder den indruk, dat dit immer zou voortduren, is door het Bestuur tot de oprichting dier school onder de regeling, dat de onderwijzers ambtenaren zouden zijn, overgaan, al werd destijds door menigeen betoogd, dat uit die regeling na ettelijke jaren groote uitgaven zouden voorspruiten.

De pensioenen voor onderwijzers zullen steeds stijgen. Weinigen, althans onder die, welke uit het Moederland naar de kolonie komen, zullen langer dan 20 jaren in dienst blijven. Op een jongeren leeftijd dan 50 jaar hebben zij recht op pensioen.

Verkregen rechten dienen geëerbiedigd te worden, doch het is zaak dat voor het vervolg de onderwijzers, die aangesteld worden, niet onder het ambtenaarspersoneel worden, opgenomen. Een wijziging van de verordening op het Onderwijs in dezen geest is alleszins wenschelijk in het belang van de koloniale kas en van het onderwijs, wijl dan de verlofgang tot de uitzonderingen zal behooren

Waar niet bezuinigd moet worden, gaat men over tot bezuining. Zoo werd vóór vijf of zes jaren de betrekking van ~~advocaat-generaal~~ afgeschaft, en zijn werkzaamheden opgedragen aan een commies op het parket van den procureur-generaal. De regeling blijkt kort daarop een verkeerde te zijn, en men zal binnenkort tot de aanstelling overgaan van een advocaat-generaal, wel is waar op een traktement van f 600 minder.

Ons Hof van Justitie bestaat uit minstens drie rechtsgeleerden; doch door verlofgang blijkt het, dat er meermalen slechts één rechtsgeleerde in het Hof is. Vroeger waren, behalve de voorzitter drie bezoldigde — lees rechtsgeleerde — leden. Men heeft een dezer vervangen door een vast lid, geen rechtsgeleerde.

't Is wel een bezuiniging van ongeveer f3000 geweest, maar toch geen wenschelijke. De rechtspraak is een zaak van te groot gewicht en te groote beteekenis, dat daarop bezuinigd kan worden.

Het is veel doelmatiger vier rechtsgeleerde leden van het Hof te hebben, dan het geld uit te geven tot zekere doeleinden, waarvan weinig werkelijk nut verwacht kan worden.

Ontwerpen zijn aan den Raad ingediend tot wijziging van de rechterlijke organisatie; aan de Raden van Justitie op St. Martin en St. Eustatius wordt de rechtsmacht in civiele zaken ontnomen.

Oorspronkelijk was er slechts op St. Martin een Raad van Justitie, welks rechtsgebied zich over St. Eustatius en Saba uitstrekte; in 1875 is een Raad van Justitie op St. Eustatius opgericht, en nu worden beide — althans voor zoover het civiele zaken geldt — opgeheven.

Het moge waar zijn, dat bij elke burgerlijke zaak, voor die Raden gebracht, de verliezende partij appelleert bij het Hof, nu zal de in het ongelijk gestelde beroep kunnen doen bij den hoogen Raad; de kosten zullen hooger zijn voor de partijen.

Ook wordt voorgesteld, dat het Hof van Justitie in strafzaken met drie, instede van als tot nu met vier leden zal vonnissen. Staking was ten voordeele van den beklaagde of beschuldigde, hetgeen nu zal komen te vervallen. Of dit een verbetering is, zal eerst later kunnen blijken.

Op een betrekking van groot belang voor het publiek is, kort na de invoering der nieuwe wetgeving van 1869, een besparing gebracht. De hypotheekbewaarder, voorheen een ambtenaar, had een traktement van f2400. Nu is die betrekking opgedragen aan een gepensioneerde met een toelage.

Het is ongetwijfeld, dat de betrekking van hypotheekbewaarder een veel gewichtiger is dan die van een districtmeester, en zoo men de uitgaven kan bekostigen, zou het eer de voorkeur verdienen een hypotheekbewaarder als onafhankelijk ambtenaar te hebben, dan districtmeesters met hooge traktementen.

Vroeger hadden wij hier districtcommissarissen met hooge traktementen; wijl — althans dit is te veronderstellen — hun werkzaamheden gering waren, zijn zij door districtmeesters met toeleggen vervangen.

Zijn de werkzaamheden nu anders dan toen de posten van districtscommissarissen werden afgeschaft?

Hoofdzaak moet zijn — en dit heeft de Koloniale Raad ingezien — geen nieuwe ambtenaarsposten en geen nieuwe vaste uitgaven te creëren.

De kolonie heeft subsidie noodig van het Moederland, doch zij mag niet meer dan het uiterst noodzakelijke vorderen, daar zij werkelijk niet in staat is meer aan belastingen op te brengen.

Verhooging van belastingen zal zeer zeker den vooruitgang der kolonie, zoo ver die mogelijk is, tegenhouden.

Bezuiniging in de uitgaven is daarom een hoofdvereischte bij onze administratie."

Ingezonden Stukken.

Geachte Redactie,

Ten einde eenig misverstand te voorkomen, verzoek ik U beleefd nog even terug te mogen komen op mijn ingezonden stuk in Uw blad van Zaterdag 9 Juli ll.

Ik heb daarin de volgende woorden gebezigd:

„Bovendien zouden de door *mij voorgestelde* proeven genomen worden aan de noordkust van het eiland."

Ik verzoek U beleefd die zinsnede als volgt te willen lezen:

„Bovendien zou ik het wenschelijk achten, voor het geval er proeven genomen mochten worden, deze te nemen aan de noordkust van het eiland."

Verder komen nog deze woorden in mijn stuk voor:

„Aan het slot mijner beschouwingen gekomen, geloof ik dus dat het *nog altijd* gewenscht is, enz."

In de plaats van deze woorden zou ik gaarne het volgende willen stellen:

„Aan het slot mijner beschouwingen gekomen, ben ik dus van meening, dat de argumenten van Dr. C. H. Wind mij niet overtuigd hebben van het *niet wenschelijke* om proeven te nemen."

Als toelichting diene het volgende:

In mijn rapport komt *geen bepaald voorstel* voor tot het nemen van proeven ~~aangezien ik mij in mijn~~ rapport tot taak gesteld had aan het gouvernement de noodige gegevens te verschaffen om, ook in verband met andere overwegingen, zich een oordeel te kunnen vormen, of het in het belang van Curaçao zou zijn op dit gebied proeven te nemen. Daarom komt er wel een uitgewerkt plan in voor betrekkelijk te nemen proeven, voor het geval het gouvernement tot proefnemingen mocht besluiten.

U dankzeggende voor de mij verleende plaatsruimte,

Hoogachtend.

J. A. Snijders Jr.

---

dat men diep beneden de golven tegen den romp hoorde klotsen. Geen woord werd nog gefluisterd, ieder hield den adem in. Zoo iets hemelsch hadden stellig de meeste passagiers, andersdenkenden of ongeloovigen, nooit of in geen jaren meer gehoord. Nauwelijks was dan ook de laatste noot ten einde of een applaus, een bis bisgeroep, een herhaalde salvo van handgeklap, getuigde dat men iets gevoeld had, een zeldzaam geestelijk genot waar men zich geen rekenschap van wist te geven. Op mij werd de indruk nog bijzonder verhoogd door de houding en gespannen aandacht der kleine Consuela. Vertrouwelijk tegen een der zusters aangeleund het slanke armpje om haar middel geslagen, het andere slap neerhangend langs haar rouwkleed, het bevallig hoofdje schuins omhoog, haar mondje half geopend, de groote zwarte kijkers onbewegelijk naar de zingenden gericht, stond zij daar, het lieve beeld van onschuld en verlatenheid, als een slingerplant tegen den steunenden boomstam, zich vastklemmend tegen haar aangewezen beschermster.

Waarom werden langzaam aan haar oogjes vochtig tot zij met haar zakdoek een traantje weg moest pinken? Ik vroeg het haar, terwijl ik de zusters feliciteerde: Ach, Padre, ik dacht aan ons lief moedertje, die zong dit 's avonds zoo dikwijls voor ons, als papa uit was!

— Maar, engel, moet je daarom zoo bedroefd worden? Nu zingt mamaatje met de engelen in den hemel. Kom gauw alle traantjes weg en zorg maar dat je een voordeelig nummertje voor me trekt...... Verder kalmeerden en troostten haar de goede zusters, zoo als zij alleen dat kunnen.

Nog een paar nummers, — daar komt de beurt aan Jean en Maria N...... die het Kerstlied *„Heilige Nacht"* tweestemmig zullen zingen. Niet weinig stond ik verbaasd in die beiden den Broeder en Zuster te herkennen die onder de tweede klasse-passagiers zoozeer mijn aandacht trokken, en alleen reeds door hun uiterlijk mijn sympathie gewonnen hadden. Een der officieren had hun talent in het zingen van volksliedjees opgemerkt en hun verzocht een nummertje van het feestprogramma te vullen. Of ze succes hadden, de brave kinderen.

Al dadelijk bij hun optreden. — Die twee zijn stellig Broer en Zus, fluistert een dame neven mij. — Wat flinke jongen, hij is er trots op zoo'n lief zusje te mogen beschermen!...... Maar nauwelijks intoneerden zij of geen sterveling sprak of roerde nog. Er lag iets wonderlijk harmonisch in hun gecombineerde geluiden. Het leken geen stemmen, alleen maar de accoorden van een instrument, welk wist men niet. En dan, zij doorvoelden zoo innig de eenvoudige woorden van het oude Kerstlied. Hadden zij hetzelfde lied gezongen in de omgeving van Bethlehem bij nachtelijke stilte, men zou meenen dat zij bij 't engelenkoor behoorden van dien eersten heiligen nacht.

Na de voordracht stormachtig applaus. Het oudste broertje van Consuela dringt zich door de reien en drukt Marie met onschuldige nonchalance een kleine bouquet van witte cameliâs in, en een warme kus op de hand. Van de zusters had hij de bloemen, van het eigen gouden hartje zijn kus. Lief tooneeltje! Hoe dikwijls ook het kleine ventje wel gezoend werd voor hij weer op zijn plaats zat, mag de hemel weten.

Jean en Marie.

„Ik meende altijd, kapitein, dat een Franschman nooit zoo vlot het Duitsch kan leeren spreken als een geboren Germaan, maar van avond hebben wij toch een uitzondering gehoord. Die jongeluidjes spreken het Duitsch zuiver en correct als echte moffen.

— Ja, maar, — 't zijn ook geen Franschen......

— Niet, en ik hoor ze onder elkaar altijd Fransch klappen.

— Best mogelijk, want ze zwerven al een jaar of vijf door Frankrijk maar van huis uit zijn ze uw landgenooten. Wat zegt u daar — riep ik verrast — zijn 't Hollanders?

— Niets vaster. Ze hebben me hun geschiedenis zoo wat verteld. Ook ik voelde mij voor hen geïnteresseerd en heb eens nader kennis gemaakt. Het zijn weezen. Moeder verloren zij nog jong, vader pas voor korten tijd. Tot hun dertiende of veertiende jaar reisden ze met vader Holland af. De oude heer die goed muziek kende bad in zijn stad zekeren naam gekregen door met zoontje en dochtertje driestemmige volks- en kerstliedjes te zingen; (mijn belangsstelling werd hoe langer hoe meer gespannen, de toehoorders merkten het op.) Dat bezorgde hen een goed bestaan, want, zoo zeggen ze, de menschen vonden iets harmonisch, iets instrumentaals in hun voordracht en inderdaad — ge hebt het zelf gehoord — iets daarvan is nog in hun tweestemmigen zang overgebleven......

Hier wilde ik onderbreken, maar de kapitein vervolgde.

Wordt vervolgd.

Nawoord.

Door deze kleine wijziging in den vorm hebben de argumenten van den heer SNIJDERS tegen Dr. WIND geenszins aan kracht verloren. Opnieuw drukken wij den wensch uit, dat toch zijn rapport ter gelegener tijde moge openbaar gemaakt worden.

De Redactie.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Kerkelijke Berichten.

Maandag 15 Augustus a. s. zal het vijf en twintig jaren geleden zijn, dat Z. D. H. Mgr. J. J. A. VAN BAARS de H. Priesterwijding ontving.

Van verschillende zijden worden reeds toebereidselen gemaakt om dit zilveren priesterjubilé op waardige wijze te vieren.

* *

Heden zullen de E.E. P.P. GR. VUIJLSTEKE, M. LUIJCKX en J. SELBACH met de spaansche boot *Montevideo* naar de nieuwe missie van Portorico vertrekken. Hun eerste standplaats zal wezen *Yauco* met ± 200,00 zielen.

Wij wenschen den nieuwen missionarissen een voorspoedige reis en een heilzamen, vruchtdragenden arbeid. Hun taak is zeer zeker moeilijk, maar eervol.

* *

Maandagmorgen werd te Sta. Rosa een plechtige Requiemmis opgedragen voor de zielerust van P. FRIE. De parochianen zelven lieten deze H. Mis doen uit dankbaarheid jegens P. FRIE. Pastoor DAHLHAUS celebreerde, geassisteerd door de Weleerw. PP. LUIJCKX en BURGERS. Na de H. Mis had er een plechtige respons plaats op het graf. P. DAHLHAUS verklaarde met enkele woorden waarom de parochie van Sta. Rosa zoo bedroefd was; omdat zij verloren had een goed herder, vader zijner kinderen, vriend en trooster der bedroefden.

Deze woorden grepen de aanwezigen geweldig aan, die luide uitdrukking gaven aan hun smart.

Boekbeoordeeling.

In dank ontvingen wij een presentexemplaar van het nieuwe werkje „*Bida di Santa Rosa Limana.*" Een korte levensschets van de H. Rosa, boeiend niet alleen, maar ook met unctie geschreven, een echt heiligenleven. Pastoor DAHLHAUS, die voor deze uitgave zorgde, heeft eer van zijn werk. Wij zijn overtuigd, dat het mooie boekje de harten van heel veel lezers zal veroveren en groot nut stichten.

Tegenstroom.

Wat houdt die sterke stroom toch lang aan! De paket van Aruba kwam eerst gisteren tusschen eenen en half twee binnen, zoodat niet vóór 's avonds half zes naar Bonaire afgereisd kon worden.

Dit was het ergste nog niet. De *Gouverneur van den Brandhof* had er op gerekend Donderdagmorgen uit te kunnen zeilen, maar jawel, er moest gewacht worden op de *Van Heerdt* om nog eenige bagage voor de bovenwinden over te nemen, zoodat ook deze paket eerst gisterenavond zes uur haar reis begonnen kon; als deze boot nu maar niet bij de terugkomst in de orkanen verward raakt. Dit jaar geschiedde de laatste reis vóór den oorkaantijd bijzonder laat.

Phosphaat.

Donderdagmorgen vertrok met het schoenertje *La Veloce* de militaire apotheker T. J. C. BUIJS in gezelschap van Kapitein VAN DER GRINTEN naar Klein Curaçao om een stuk phosphaat uit te zoeken en dit later aan een analyse te onderwerpen.

Zou dit wijzen op een aanvrage om aldaar phosphaat te delven? Verleden jaar heeft het Gouvernement een bekendmaking geplaatst in de *Cur. Cour.*, dat er nog eenige hoeveelheden voorradig waren.

Hopen wij dat deze reis werkelijk in verband staat met het plan van eenige ondernemende lieden om phosphaat te delven op Klein Curaçao.

Zout-exploitatie.

Naar ons bericht werd, zou heden met de *K. W. I. M.* de heer VAN BUREN onze kolonie bezoeken om namens de *Maastrichtsche Crediet bank* de zout-exploitatie te bestudeeren. Mocht ook dit plan praktische gevolgen hebben voor onze eilanden!

Tombola.

Omdat alle biljetjes nog niet verkocht zijn, wordt de tentoonstelling-tombola nog niet morgen gehouden, maar nog eenigen tijd uitgesteld.

Uitvoering.

De Gymnastiek en Tooneelvereeniging van de *Kortenaer* zal Donderdagavond in het Theater Naar een uitvoering gegeven ten voordeele der armen.

Nieuwe uitvinding.

De Eerw. Pater JOSEPH MURGAS van Wilkesbarre, U. S, ontving dezer dagen van Washington het bericht, dat hij patent had gekregen voor zijn nieuwe telegrafie zonder draad. De uitvinding is van groot belang, daar de berichten in de helft van den tijd noodig volgens het systeem-Marconi verzonden en ontvangen worden. Hij heeft reeds een contract aangegaan voor zeven jaren; al het geld, wat hij er mede verdienen zal, komt ten goede aan de kerk van 't H. Hart te Wilkesbarre.

Pater MURGAS studeerde de electrische wetenschap te Weenen, nu achttien jaar geleden en hield zich steeds op de hoogte van haar verdere ontwikkeling.

Landraden.

Gisteren ontving de volgende wijziging in de bestaande verordening kracht van wet.

„Veertien dagen vóór den dag der „verkiezing roept de gezaghebber bij „afkondiging en aanplakking, waarbij „bekend worden gemaakt dag en „plaats der verkiezing, de kiesbevoegden op om binnen dien tijd hunne „stembiljetten ten zijnen bureele te „komen ontvangen en is hun, des „verlangend wordende, in de behoor„lijke invulling behulpzaam".

Onze financien.

De bovenwindsche eilanden maken een pover figuur. St. Martin ontving gedurende het eerste kwartaal aan *belastingen* slechts *ƒ* 2,578.49, dat is *ƒ* 684.01 beneden 3|12 der raming, terwijl de *Inkomsten van onderscheiden aard* 3|12 der raming overtroffen met *ƒ* 83,185.

St. Eustatius maakte het iets beter. Daar werd aan belastingen *ƒ* 35.35 meer opgebracht dan 3|12 der raming, evenwel bleven de andere *inkomsten* *ƒ* 75.45 daar beneden. Op Saba werd aan *belastingen* bijna *ƒ* 400 te weinig opgebracht, en aan *inkomsten* kwam er slechts *ƒ* 73 meer in dan geraamd was.

Nog droeviger wordt dit staatje als men de bedragen voor in- en uitvoer met elkander vergelijkt.

	Invoer	Uitvoer
St. Martin	*ƒ* 1778.83 ..	*ƒ* 25.87
St. Eustatius	„ 394.205..	„ 186.395
Saba	„ 448.105..	„ 37.50

Vergadering

van den Kolonialen Raad op Maandag, den 18n. Juli e. k., des avonds te 7½ uur.

Te behandelen onderwerp:

Mededeeling van ingekomen stukken.

„Entre Nous."

Zaterdag was het de verjaardag der Presidente Mejuffrouw REBECCA C. HENRIQUEZ. Er werd een kinderfeest gegeven in het park. Reeds om zes uren begon de muziek der weeskinderen van Sta. Rosa te spelen volgens een keurig uitgekozen program. Het concert mocht slechts duren tot 8 uur. De kleintjes werden onthaald op versnaperingen.

Tegen zevenen kwamen echter ook vele groote menschen van de muziek in het park genieten.

Hoe jammer is het toch, dat er geen fondsen genoeg zijn om alle lantarens van een electrisch lampje te voorzien. De zoogenaamde *schitterende* verlichting, gelijkt nu wel iets op een gebroken diadeem, die juist niet tot sieraad strekt.

Het park verdient iets beters. De electrische verlichting zou de kroon op het werk van „Entre Nous" zetten. Laat die kroon nu rond zijn en niet vol scheuren en gapingen met slechts hier en daar een fonkelende edelsteen.

C. S. S. V.

Groote manoeuvre der Scherpschutters! Met volle muziek trokken zij heden morgen zes uren uit met al hun manschappen met hun nieuwen ziekenwagen, hun dokter, hun roode kruisdienst, kortom au grand complet, om den geheelen dag oefeningen te houden nabij Valentijn en aldaar te bivakeeren. Eerst heden avond zes uren zullen zij huiswaarts komen.

Installatie.

Woensdagmorgen 10 uren werd in buitengewone zitting van het Hof het nieuwe lid Mr. A. G. WOLFF geïnstalleerd. Nadat de Procureur-Generaal, alle rechters, en de griffier, ten overstaan van het geheele college advocaten, de beide deurwaarders en een talrijk publiek hadden plaats genomen, opende de President de zitting en verzocht den griffier, het nieuwe lid binnen te leiden. Toen deze tegenover den President had plaats genomen, werd het woord gegeven aan den Procureur, die in hartelijke bewoordingen den heer WOLFF welkom heette en den wensch uitdrukte, dat hij vele jaren hier werkzaam mocht wezen tot heil der kolonie en tot eigen voldoening. Hierna requireerde de Procureur voorlezing van het Koninklijk besluit der aanstelling en het Procesverbaal der eedsaflegging. Nadat de griffier beide stukken had voorgelezen, wenschte de Voorzitter het nieuwe lid geluk, wees op zijn wetenschap en ervaring en hoopte lang vriendschappelijk met hem samen te werken. Toen verzocht Z. E. G. A. aan het nieuwe lid den zetel naast hem in te willen nemen.

Zoodra Mr. A. G. WOLFF aan de rechterband van den President had plaats genomen, vroeg hij het woord om te danken voor de vriendschap reeds van het eerste oogenblik zijner aankomst genoten, alsmede voor het hartelijk woord van welkom en beloofde van zijn kant zijn best te zullen doen een goed rechter te zullen wezen. In 't begin zou hij wel voor vreemde toestanden komen te staan, maar hij beloofde, dat dit niet lang zou duren; spoedig hoopte hij zich op de hoogte te kunnen stellen.

Intusschen rekende hij op de inschikkelijkheid en toegevendheid der leden.

Ook den heer Procureur bracht spreker dank, wel was beider standpunt verschillend, maar één was toch hun doel en streven: het recht te handhaven en te verdedigen.

Den advocaten aansprekend herinnerde spreker zich, hoe hij lange jaren hetzelfde ambt had bekleed en met leedwezen daarvan had afscheid genomen.

Onder Gods zegen hoopte hij te arbeiden tot heil van de Justitie, tot heil van de kolonie Curaçao.

De deken van het college advocaten E. LANSBERG dankte voor de hartelijke woorden tot hen gericht en hoopt steeds in goede verstandhouding met elkander samen te werken. De toestanden mogen vreemd zijn en nieuw, ook hier heerschte toch de oud-vaderlandsche eerlijkheid en gerechtigheid. In de Kolonie Curaçao werd goed recht gesproken, hier hoorde men geen wanklanken zooals soms elders, ook in onze zusterkoloniën, vernomen worden.

Mr. WOLFF kent de moeilijkheden van het advocatenambt. Hij zal dezen dus wel ter wille zijn.

Hierna sloot de Voorzitter deze plechtige zitting.

Verdronken.

Dinsdag ll. 12 Juli, ging GABRIEL HAGEN met nog twee personen zeilen in het binnenwater van Veeris.

Door den hevigen wind sloeg de boot om. Zwemmende trachtten allen zich te redden. Een visscher kwam met een kanoa te hulp, doch G. H., die nog slechts 4 à 5 meter van den oever verwijderd was, riep dezen toe verder op te varen om eerst de anderen te redden. Een der twee zwemmende was reeds zoo uitgeput, dat hij onmogelijk verder had kunnen komen.

Terwijl deze twee personen aldus gered werden, raakte G. H. met zijn voeten vast in den modder, zakte weg en verdronk. G. H. was gehuwd.

Hij is zelf wel een weinig schuld, daar hij geen acht sloeg op de woorden der visschers, die hem het zeilen bij zulken hevigen wind hadden afgeraden.

Officieele Berichten.

Namens den Heer Gouverneur der kolonie wordt hierbij bekend gemaakt, dat door van den Nederlandschen Zaakgelastigde te Caracas de mededeeling is ontvangen, dat, tengevolge het in werking treden op den 1n. Juli ll., van een Presidentieel Besluit van 27 Juni ll., waarbij een Staatsmonopolie van alcohol en alcoholische dranken wordt ingesteld, behalve de invoerrechten van Bs. 1.25 per K. G. en de reeds vroeger gedecreteerde additioneele rechten, nog de navolgende belasting bij den invoer van die dranken geheven wordt:

1°. Op brandewijn van niet meer dan 20 Cartier Bs. 0.60 per flesch van 7|10 Liter, benevens Bs. 0.05 voor elken graad Cartier hooger

2°. Op rum van elke sterkte Bs. 0,90 per flesch van 7|10 Liter.

3°. Op jenever, anisete en andere dergelijke likeuren Bs. 1 per flesch van 7|10 Liter.

4°. Op brandy, Cognac, whisky en dergelijke dranken Bs. 1,50 per flesch van 7|10 Liter.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Carolina Henriquez, Luisito Panneflek, Maria del Rosario Herrera Heath Andres Da Costa Gomez, Theresa Jesus, Isaac Saso, Pitineli Marthen, Emilio Baiz.

Assurantie.

Wij vestigen de aandacht onzer lezers op nevenstaand advertentie der heeren MADURO JR. & C°.

Plaatsgebrek.

Wegens overvloed van copie moeten vele belangrijke berichten achterwege blijven.

Buitenland.

Rome.—Het Duitsche informatiebureau voor katholieke aangelegenheden, de Central-Auskunftstelle ontvangt van *zeer* gezaghebbende zijde mededeelingen, aangaande het veel besproken bezoek van kardinaal Svampa aan den Italiaanschen koning, een houding, die zoowel van rechts als van links met eenige bevreemding is aanschouwd.

Wij mogen dus dankbaar zijn dat aan alle gissingen en onderstellingen een einde is gemaakt door een verklaring, die zeker van uit het Vaticaan niet weersproken zal worden.

Kardinaal Svampa — aldus het bericht — heeft om redenen die met de bestrijding der sociaal-democratie bij de gemeenteraadsverkiezingen in verband staan, van den H. Vader toestemming gekregen, den koning te bezoeken, wanneer Z. Em. zekerheid kon verkrijgen, dat hem ten volle de eerbewijzingen zouden worden gebracht, die men hem als Kerkvorst verschuldigd is.

In sommige bizonderheden, zoo luidt het verder, heeft de kardinaal, wiens positie trouwens een moeilijke was, naar eigen bevinden gehandeld „en daarbij zijn bevoegdheid wellicht overschreden" (aldus letterlijk; Ook het volgende): „Overigens — verondersteld dat de kardinaal in *elk* opzicht in overeenstemming met den H. Stoel *zou* gehandeld hebben — ook dan kan men uit het gedrag van Z. Eminentie op geenerlei wijze conclusies trekken voor de verdere houding van den Paus jegens het koninkrijk Italië.

Vóor alles heeft dit niets met de souvereiniteitsrechten van den Paus te doen. De pers, zoo verklaarde onlangs kardinaal Merry del Val, moet aan het katholieke volk duidelijk toonen, dat de souvereiniteit des H. Vaders een andere zaak is dan zijn aanspraak op 't een of ander Hem ontnomen gebied.

Wanneer bijv. Frankrijk eens ertoe kwam, vrijwillig van Elzas-Lotharingen af te zien of aan Duitschland nog andere provinciën af te staan, dan zou toch Frankrijk door zulk een afstand niet van zijn souvereiniteit in het algemeen afstand doen.

Evenmin zou de Paus zijn souvereiniteit prijsgeven, wanneer hij bij verdrag een deel van het hem rechtmatig toebehoorende gebied aan een andere macht afstond. De Paus kan over zijn eigendom vrijbelijk beschikken *zou* zelfs om een kleiner kwaad in en plaats van het grootere te kiezen, den onrechtmatigen bezitter van een land de rechten van rechtmatig heer kunnen verleenen.

Met andere woorden: de Paus zou een onrecht kunnen vergeven en *onder zekere voorwaarden en waarborgen* den door deze onrechtmatigheid ontstanen toestand dulden of uitdrukkelijk sanctionneeren.

Wat evenwel de Paus niet kan, is: van zijn ware, werkelijke en volledige souvereiniteit afstand doen, want zulk eene souvereiniteit heeft hij noodig met het oog op zijn waardigheid en om de Kerk vrij en onafhankelijk te kunnen besturen.

Elke Paus zou liever in de catacomben vluchten, dan deze souvereine vrijheid prijsgeven. Nu hebben noch Pius IX, noch Leo XIII, noch Pius X beweerd, dat de kerkelijke staat geheel zooals deze bestaan heeft, moet worden hersteld; de Pausen in onderscheidene eeuwen hebben bij verdragen herhaaldelijk een verandering van de grenzen hunner territoriën goed gevonden."

Nooit hebben de drie laatste Pausen de mogelijkheid van een overeenkomst met het vereenigde Italië principieel ontkend.

Aldus zoo getrouw mogelijk de tekst der zeker hoogst belanrijke mededeeling.

DE OORLOG.

Vreemd, dat de laatste berichten telkens zoo ten nadeele van Japan zijn. Het waren wel kleine schermutselingen, maar telkens toch verloor de Japannees. Ook worden de vroeger gemelde overwinningen van Japan bijna gereduceerd tot nul. Helaas, de eindindruk ook uit St. Petersburg geseind, vernietigt weer alle russische hoop: de geruchten loopen, dat de Japanneezen verschillende forten van Port-Arthur hebben bezet.

Maar het heeft Japan veel gekost. Een maal zelfs bij het bestormen van een hoogte stiet het leger op een mijn en 20000 menschen werden in de lucht geslingerd.

Wat de Rus toch flink tellen kan en kalm blijft bij zoo'n paniek. Het waren er precies 20,000. We zullen nog maar eens afwachten.

Advertentien.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der „Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1904.	Zulia	Philad.	Marcb.	Carcas.	Zulia	Philad.
Vertrekt van NEW-YORK	Juli 2	Juli 9	Juli 16	Juli 23	Juli 30	Aug. 6
Komt aan te SAN JUAN		14		28		11
Vertrekt van „		15		29		12
Doet CURAÇAO aan		17		31		14
Komt aan te LA GUAIRA	9	18	23	Aug. 1	Aug. 6	15
Vertrekt van „	11	20	25	8	8	17
Komt aan te PTO. CABELLO		21		4		18
Vertrekt van „		22		5		19
Komt aan te CURAÇAO	12	23	26	6	9	20
Vertrekt van „	18	24	Aug. 1	7	15	21
Doet LA GUAIRA aan		25		8		22
„ SAN JUAN „		27		10		24
Komt aan te NEW-YORK	25	Aug. 1	8	11	22	29

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Zulia	Merida	Marac.	Merida	Zulia	Merida
Vertrekt van CURAÇAO	Juli 12	Juli 18	Juli 26	Aug. 1	Aug. 9	Aug. 15
Komt aan te MARACAIBO	13	19	27	2	10	16
Vertrekt van „	16	22	30	5	13	19
Komt aan te CURAÇAO	17	23	31	6	14	20

Drukker:

ALFREDO F. SINTIAGO.